

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 februarie 2010, ora 10

Ewald Frank

Doresc să transmit foarte scurt salutarile. [...]

Saluturi din partea tuturor acelor care ne iubesc în Domnul, care sunt legați cu noi în Domnul și care cred că noi vestim într-un mod adevărat mesajul Domnului.

În acești 47 de ani, n-a trebuit să modificăm sau să corectăm nici măcar un singur punct. Noi am vestit Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, care rămâne în vecii vecilor. Ceea ce ne deosebește pe noi de toți ceilalți este următorul lucru: mulți se referă la fratele Branham ca fiind cel mai mare proroc și ei nu mai sunt interesați de ceea ce este scris în Cuvântul profetic.

Noi am primit de la Dumnezeu harul să respectăm slujba prorocului sută-la-sută și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru această slujbă. Dar respectăm, de asemenea, faptul că prin această slujbă am fost introduși în Cuvântul profetic. Amin. Noi nu ne oprim la persoana prorocului, ci Îl urmăm pe Domnul nostru și mergem din adevăr în adevăr și din claritate în claritate. Doar cine poate să se bazeze pe Cuvântul lui Dumnezeu poate să fie adus la unitatea credinței. Cine ia doar niște părți din citatele fratelui Branham nu va reuși. Eu cunosc situația aceasta.

Nu demult, un frate mi-a scris printr-un e-mail – intenția lui a fost bună – cu privire la fratele Branham, despre o afirmație a acestuia cu privire la trâmbița a șasea. Dar eu i-am retrimis citatele pe care fratele Branham le-a spus cu adevărat despre trâmbița a șasea. După aceea a fost liniștit și n-am mai auzit absolut nimic de la el. Nu doar un citat, ci tot ceea ce face parte din ansamblul temei respective.

Noi n-am vestit doar Cuvântul, ci am tradus toate predicile fratelui Branham din anii 1963, 1964, 1965; toate sunt disponibile și toți pot să le citească și să se hrănească cu această hrană duhovnicească.

Putem să spunem cu siguranță că, încă de la început, Dumnezeu ne-a dăruit un echilibru în vestirea noastră și El ne va mai dăruia și ne va păstra în continuare până când vom vedea împlinit tot ceea ce am crezut.

Doresc să mai amintesc că ieri ne-a sosit un plic cu cuvântul Haiti. Cu toții știm ce s-a întâmplat în Port-au-Prince și în împrejurimea respectivă. Și deja am început să ne facem partea noastră și am trimis 2000 de euro și după aceea am trimis din nou 2000 de euro. În ultima duminică în Zürich am strâns în total 2559 euro și vom trimite totul acelor frați, prin frații Didier, Gilbert și Tati, pe care noi îi cunoaștem. Noi nu vom împărți așa „ca și cu găleata”, ci în mod conștient îi vom ajuta pe frații și surorile noastre și anume pe aceia care sunt în necaz mare. Dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi până în martie și dacă are cineva pe inima lui, aceasta trebuie să fie notat special pentru Haiti, atunci știm pentru ce scop este dat.

Dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, în martie și eu mă voi duce în Haiti ca să-i vizitez pe frații și surorile mele și să văd și eu ce s-a întâmplat acolo. În februarie, dacă va vrea Dumnezeu, începând cu următorul sfârșit de săptămână voi fi în Pakistan, în șase orașe. Voi începe din sud la Karachi și sfârșitul va fi în Lahore și alte orașe până la Islamabad și Rawalpindi. Rugați-vă și pentru mine în rugăciunile voastre.

Ieri, foarte pe scurt, m-am referit la ușile și la inimile deschise pe care ni le-a dăruit Dumnezeu și în Orientul Îndepărtat. Pretutindeni unde am fost pentru prima dată, am fost primit foarte bine și am simțit dacă am fost primit, sau dacă am fost doar suportat. Cuvântul Domnului să îplinească scopul pentru care a fost trimis aici în acest loc, în Europa și în toată lumea.

Noi credem că am primit această prioritate de a purta acest ultim mesaj, Evanghelia deplină și adevărată cu tot ce este cuprins în ea. Să vestim tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru și Dumnezeu să ne dăruiască harul Său, ca la sfârșitul acestei vestiri să fie chemată afară o Mireasă care este pregătită și este fără pete și fără zbârcituri, gata să-L întâmpine pe Mirele ei. Dumnezeu însuși va purta de grijă acestei lucrări. El trimite Cuvântul Lui ca să ne însănătoșească, să ne dăruiască orientare, învățătură și tot ce avem nevoie, astfel încât noi să putem rezista înaintea Lui.

Acum, foarte pe scurt, doresc să reamintesc lucrurile pe care le-am spus deja și ieri, referitor la știrile din Israel. Titlul este „Vatican vrea să ia cu forța camera de sus”. Foarte scurt, noi deja am spus-o și o facem din nou: pentru noi este o durere mare – Vaticanul pretinde ca, în acel loc, să

aibă loc doar liturghia romano-catolică și să nu mai fie permis să existe altceva decât liturghia romano-catolică.

Și acum, închipuiți-vă: noi vizităm Israelul sau Ierusalimul, Muntele Sion sau camera de sus când suntem pe Muntele Sion și deodată auzim rugăciunea catolică: „sfânta Maria, mama lui Dumnezeu”. Și atunci ce facem? Putem doar să spunem că în acest loc sfânt va fi această urăciune.

Al doilea punct este acela reamintit de Berlusconi în ultima săptămână când a vizitat Ierusalimul: „Israelul va aparține Europei unite”. Noi ieri am amintit deja, că din anul 31 Israelul a aparținut împărăției romane, deci totul trebuie să vină așa cum trebuie să vină.

Mai urmează punctul al treilea și anume, Muntele unde este Templul. Dacă toate cele trei mari religii se vor reuni, atunci mai urmează încă un punct și anume ca iudeii să aibă permisiunea să zidească Templul. Atunci se va împlini ce este scris în 2 Tesaloniceni capitolul 2: „*potrivnicul (acel bărbat al fărădelegii), care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”* și „*pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale*”. Totul este deja în pregătire.

Eu cred că o vedem cu ochii noștri și, din acest punct de vedere, am ajuns în ultima fază, fie cu Ierusalimul și Roma sau legătura dintre aceste două orașe. Noi subliniem faptul: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că (voi știți că) izbăvirea voastră se apropie*”.

Din cuvântarea aceasta lungă a papei din sinagoga iudeilor din Roma, citesc doar câteva cuvinte dintr-un aliniat: „Liderii celui de-al Treilea Reich au vrut să extermine poporul evreu ca prin aceasta, să-L omoare și pe Dumnezeul lor care l-a chemat cândva pe Avraam, care a vorbit pe Muntele Sinai...”. După aceea urmează ceva deosebit: „Cum aș putea eu să nu-mi amintesc de evreii romani care au fost scoși cu forța din casele lor, au fost duși în Auschwitz și au fost omorâți acolo?”

Dar ceea ce nu a spus papa este faptul că Pius al XII-lea a privit pe geam în iulie 1944, când ultimii evrei au fost deportați din Roma. Și ceea ce n-a spus acest papă, a fost că biserica romano-catolică i-a prigonit pe evrei o mie de ani. Începând cu prima cruciadă în 1095 până la cruciada a șaptea 1292, au fost omorâți 22 de milioane de iudei, indiferent cine și ce s-a întâmplat. De asemenea, în cuvântarea lui, papa n-a spus că Hitler, Himmler, Straisel, Goebbels și toți ceilalți au fost cu toții catolici. Acest

papă n-a spus multe lucruri. El a aruncat praf în ochii evreilor ca să-i ducă de nas.

Frați și surori, noi avem o durere necurmată. Noi nu judecăm pe nimeni, dar în 2 Corinteni încă este scris că măhrama mai este încă pe ochii și pe inimile lor și doar în Isus Hristos poate să fie îndepărtată: „*Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o parte în Hristos*”.

Acum am ajuns din nou la minunatul cuvânt HAR¹. Fratele Kupfer a citit un cuvânt din Efeseni 2.8, unde este scris: „*Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu*”.

Acum câteva săptămâni am citit versetele din Scriptură unde Pavel a scris în epistolele lui despre har, binecuvântare. El începe cu har și îndurare și încheie cu aceleași binecuvântări. Totul este bazat pe har. Faptul că noi putem crede cum spune Scriptura, că astăzi noi putem să primim cuvântul ceasului prezent este de asemenea har.

Poate – doar pentru orientarea voastră v-o spun, judecați voi singuri – este vorba de modelul latin care până în anii 1962 - 1965 a fost spus în toate bisericile romano-catolice în fiecare vineri din săptămână când, de fiecare dată, evreii au fost batjocoriți fiind numiți „ucigașii lui Hristos”. Poporul Israel a fost respins și ei au spus că „biserica este Israelul duhovnicesc”. Și noi ne dăm seama că acest papă dorește să introducă din nou această practică latină, pentru ca batjocura aceasta să fie adusă din nou în „vinerea cea mare”. Vedem că totul se dezvoltă sub tot felul de compromisuri, toți privesc și nimeni nu are nicio posibilitate să schimbe nimic. Dar, mulțumiri lui Dumnezeu fiindcă ne-a deschis ochii și noi cu adevărat am putut și putem vedea foarte clar.

Acuzația că „evreii L-au omorât pe Hristos” nu este adevărată. Evreii L-au judecat și au dat sentința: „Nu dorim ca El să stăpânească asupra noastră”, dar patru soldați romani L-au răstignit. Puteți să citiți în Faptele Apostolilor capitolul 2. Și până astăzi evreii sunt numiți „poporul legii” și toți ceilalți sunt „fără de lege”.

În Faptele Apostolilor capitolul 2 de la v. 22-24 este scris: „*Bărbați Israelii, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de*

1 ÎNDURARE

putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți; pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit, și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege”- Aici este scris foarte clar. „Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea”.

În Faptele Apostolilor capitolul 3 este scris de la v. 13: *„Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat (mâna păgânilor – este scris în limba germană), și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-I dea drumul”.* Puteți ca să citiți mai departe până la v. 15.

Dacă mergem după aceea la Ioan capitolul 19.23, acolo avem legătura și prezentarea foarte clară. Ioan 19 de la v. 23: *„Ostașii (nu marele preot, nu altcineva), după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș. I-au luat și cămașa, care n-avea nicio cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos”.* Puteți s-o citiți mai departe și în v. 24. Este bine că totul este scris în Scriptură și putem să verificăm tot ce susțin papii despre evrei.

Fie că a fost Ireneu, Augustin sau Atanasie, indiferent cine au fost acești bărbați, fiecare dintre ei i-au urât pe evrei, i-au blestemat, i-au numit „porci, berbeci și oameni lepădați”, în acea epocă când au inventat trinitatea și au făcut din aceasta dogma lor principală. Această dogmă este total nebiblică.

Haideți să ne reîntoarcem la ceea ce am spus ieri. Dumnezeu are o cale cu Biserica Lui și Domnul nostru nu a venit ca să mântuiască doar o națiune, ci El a venit ca să mântuiască pe toți aceia care cred, fie din Israel sau din rândul neamurilor.

În această legătură doresc să citesc din Romani, aici este arătat foarte, foarte clar. Doresc să subliniez încă o dată cât de mulțumitori putem fi, fiindcă Dumnezeu a folosit pe apostoli ca să fie prezentat tot ceea ce face parte din planul de mântuire a lui Dumnezeu.

Noi n-am fost de față când a ținut Petru niște predici lungi, noi n-am fost de față când a predicat Pavel după miezul nopții, până când tânărul Eutih a adormit și a căzut de pe fereastră, dar ceea ce avem nevoie, ceea ce trebuia să știm, este scris și ne este dăruit din partea lui Dumnezeu în toate epistolele scrise către bisericile respective. Eu sunt convins că dacă Pavel ar fi scris astăzi atunci ar fi scris același lucru ca și în trecut, sub călăuzirea

Duhului Sfânt. Și ceea ce a predicat și a scris Petru în acel timp, ar fi scris și predicat și astăzi.

Citim acum din Romani 9, mai întâi v. 15: „*Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă și Mă voi îndura de oricine-Mi va place să Mă îndur”*. Deci, în Noul Testament, acest bărbat al lui Dumnezeu se referă și repetă ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Moise în Exod 33: „*Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine vreau să am milă!*” Și de cine se îndură Dumnezeu, acela primește îndurare și milă și El își întoarce Fața înspre el.

Citim din același capitol, Romani 9 v. 30-31: „*Deci, ce vom zice? Neamurile care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume neprihănirea care se capătă prin credință;*” Acum o comparație cu Israelul în v. 31: „*pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta (nu a împlinit ceea ce a cerut Legea - este tradus în limba germană)*”. După aceea în v. 32 este subliniată din nou credința: „*Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire*”.

Credința este accesul la ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit ca neprihănire.

În Romani capitolul 10 citim v. 20-21: „*Și Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: „Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine”*. Ce har minunat! Găsit și cunoscut de aceia care nu L-au căutat. Cine pe cine a căutat în Grădina Eden? Oare Adam L-a căutat pe Dumnezeu, sau Dumnezeu l-a căutat pe Adam? Dumnezeu l-a chemat pe Adam: „*Adame, Adame, unde ești?*” Și Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, ne-a hotărât, ne-a chemat și ne-a ales pe tine și pe mine ca să credem și să primim accesul la El.

V. 21: „*Pe când, despre Israel zice: „Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă”*. Ambele lucruri, neascultarea și răzvrătirea, sunt rele. Ce poate să facă Dumnezeu cu o neascultare, cu o răzvrătire sau o împotrivire, fie din Israel sau de la neamuri? Dumnezeu poate să Se descopere doar acelorora care au înțeles că El ne vorbește prin Cuvântul Său.

Hai-deți s-o spunem într-un mod foarte clar: cine este de părere că în timpul nostru există un simplu mesaj al fratelui Branham, acela încă nu s-a orientat într-un mod duhovnicesc. Acest mesaj este mesajul original dumnezeiesc, acest mesaj ne-a fost dăruit nouă - tot ce ne-au vestit apostolii și prorocii este conținut într-un mod cuprinzător în acest timp

prezent, prin har. De aceea noi luăm totul în ansamblu și mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul acesta mare fiindcă am fost introduși și incluși în tot planul de mântuire al Dumnezeuului nostru.

În Romani 11 citim v. 5: „*Tot așa, și în vremea de față este o rămășiță datorită unei alegeri prin har*”. Har, har, „*o rămășiță datorită unei alegeri prin harul*” lui Dumnezeu, aleși înainte de întemeierea lumii. Nu masa cea largă, ci o rămășiță, o mică parte. Noi nu facem parte din nicio biserică lumească sau denominațiune. Noi nu avem niciun loc nicăieri, dar ne găsim locul în Biserica Dumnezeuului cel viu, fiindcă am găsit har înaintea lui Dumnezeu.

V. 6: „*Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte*”. Puși deoparte prin har și, prin har, noi putem să ascultăm Cuvântul și să permitem să fim puși deoparte conform Cuvântului Scripturii: „Voi, poporul Meu ieșiți afară, despărțiți-vă de ei!” Totul este har pe care noi putem să-l trăim în acest timp. Totul este făcut prin har și credință.

V. 7: „*Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți*”. Acesta este modelul pentru toate popoarele, pentru toate națiunile pe tot pământul. Nu toată Elveția, nu toată Germania, nu toți din celelalte țări, ci doar rămășița aleasă din aceste țări e chemată afară de către Dumnezeu și prin aceasta se descoperă harul Dumnezeuului nostru, doar acelora care au fost iertați, har pe care ceilalți nu pot să-l înțeleagă.

Am putea să citim multe versete biblice care vorbesc despre faptul că Dumnezeu este îndurător față de cine dorește să se îndure. Și îndurarea Lui ne călăuzește astfel încât să nu mai rămânem pe calea noastră proprie, ci suntem aduși în lucrurile pregătite de Dumnezeu pentru noi. Atunci Dumnezeu ne deschide și înțelegerea pentru Scriptură.

Astăzi dorim să mai privim încă o dată asupra versetelor biblice amintite ieri și aceasta pentru ca să ne dăm seama de faptul că Dumnezeu este interesat ca Biserica Lui și poporul Lui să poată trăi în armonie, în căsnicie, în familie, în sfera pământească și în viața duhovnicească.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a fost foarte dur. Dacă citim, capitol după capitol vedem câte legi a dat El acolo și câte pedepse cu moartea. Dumnezeu a introdus pedeapsa cu moartea pentru un singur motiv. El n-a dorit ca cineva să fie vinovat și să sufere pedeapsa cu moartea. Dumnezeu este un Dumnezeu bun, El a vrut să-i salveze pe toți oamenii, a vrut să-i protejeze pe toți și în special pe poporul Lui. Dar, aici

este punctul principal: doar cine Îl crede pe El, se supune Cuvântului Său și împlinește ceea ce a cerut El, va fi binecuvântat de Dumnezeu.

Citesc doar câteva versete biblice; primul verset este din Levitic capitolul 19.19: „*Să păziți legile Mele. Să nu împreuni vite de două soiuri deosebite, să nu semeni în ogorul tău două feluri de semințe, și să nu porți o haină țesută din două feluri de fire*”. Dumnezeu a vrut încă de la început să înlătore orice fel de amestec. Cu aceasta putem merge înapoi până în Grădina Eden, când a avut loc prima ducere în eroare și acolo au fost amestecate două semințe deosebite, una la Cain și alta la Abel.

În ultima săptămână, am citit un pasaj al unui bărbat cunoscut care este editor al unui ziar, în Elveția. El vorbea despre Geneza 6, „că fiii lui Dumnezeu au fost îngeri din cer...”, ș.a.m.d; dar în Biblia mea este scris că la înviere noi vom fi ca îngerii și nu ne vom mai putea căsători. Eu m-am gândit „să-i scriu sau să nu-i scriu acestui bărbat?”, dar după aceea am auzit cuvintele că „nu va ajuta la nimic!” Oamenii scriu și spun ce vor, dar noi mergem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și recunoaștem că au fost două linii, una a lui Set și cealaltă după Cain. Unii au fost fiii lui Dumnezeu și ceilalți au fost copii ai oamenilor. Și după aceea a urmat amestecul și Dumnezeu a hotărât sfârșitul oricărei făpturi.

Mergem la Levitic capitolul 20 unde este scris de la v. 7: „*Voi să vă sfințiți, și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc*”. După aceea vine o enumerare a încălcărilor de lege pedepsite cu moartea, cum scrie, începând de la v. 9: „*Dacă un om oarecare blestemă pe tatăl sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea*”. Dacă este vorba despre preacurvie, v. 10, atunci este dată pedeapsa cu moartea. Peste tot au fost date pedepse cu moartea, pedepse cu moartea. Dar dacă Dumnezeu se îndură de poporul Său, atunci nici una, nici cealaltă nu se va întâmpla, pentru că nu are loc preacurvia.

Este greu pentru tine sau pentru mine să împlinim Cuvântul? Nu este greu. Dar, cum am și spus deja, Dumnezeu a vrut ca niciunul să nu încalce legea și să moară. Ce a vrut Dumnezeu? Dumnezeu a vrut ca în familie, în căsnicie, toți să trăiască în pace și în unitate și să nu fie niciun rău între acești oameni, de aceea a dat aceste legi. În Noul Testament, noi putem s-o trăim. Putem citi în Romani capitolul 13, fiindcă viața noastră de credință este înconjurată de dragoste; aici, Pavel a cuprins-o într-un mod minunat.

Romani 13, citim de la v. 8-10: „*Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea*”. Tot

ce dăruiește Dumnezeu în lege, toate poruncile sunt împlinite în inima și în viața noastră, prin Duhul Sfânt. Atunci nu se mai spune „tu nu ai voie să faci!”, ci tu nu mai dorești ca s-o mai faci.

V. 9: *„De fapt: „Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poștești”, și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.* Ceea ce tu nu dorești să-ți faci alții, nici tu să nu o faci altora, ci trăiește prin har conform Cuvântului lui Dumnezeu.

V. 10: *„Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci, este împlinirea Legii”.* Noi trăim în niște țări unde există multe legi, dar noi nu avem nicio problemă cu aceste legi, fiindcă trăim conform legii. Niciunul din noi nu avem de a face cu un judecător. De ce? Fiindcă împlinim legea din toată inima noastră, fără să ne forțăm, legea este în inimile noastre. La fel este situația și în sfera duhovnicească. Noi n-avem nicio problemă cu legile lui Dumnezeu, fiindcă le împlinim prin harul și dragostea lui Dumnezeu, fiindcă trăim fiecare cuvânt, fiecare poruncă pe care a dat-o Dumnezeu o putem trăi.

Frați și surori, haideți să cuprindem despre ce este vorba. Este vorba despre credință și despre ascultare, este vorba despre harul și îndurarea care ne-au fost dăruite fiindcă Dumnezeu a știut înainte de întemeierea lumii cine Îl va putea asculta. De aceea a putut El să scrie numele nostru în cartea Vieții Mielului jertfit, căci Dumnezeu a cunoscut sfârșitul înaintea începutului.

Noi subliniem din nou ceea ce am citit în epistola către Romani - pe aceia care i-a chemat El, pe aceia i-a și ales. Putem s-o recitim în Romani capitolul 8 de la v. 28: *„De altă parte, știm (o știi și tu, o știi și eu?) că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”.* Aceasta este prima jumătate, dar a doua jumătate urmează: *„...și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”.*

V. 29: *„Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați”.* Ce expresie minunată, ce cuvânt minunat!

Dacă citim în Ioan 20. 17: *„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”*, acesta este un lucru pe lângă care mulți trec, dar dacă noi ne dăm seama că Mântuitorul nostru, Cel întâi născut din Duhul, a murit pentru noi pe crucea de la Golgota, El este Cel întâi născut dintre mulți frați. Atunci, dacă ne dăm seama de acest fapt,

trebuie să spunem că suntem „o seminție aleasă, o preoție împărătească”, suntem născuți din nou la o nădejde vie.

La fel de sigur cum Domnul nostru s-a descoperit în trup ca Fiul lui Dumnezeu, ca să desăvârșească eliberarea, mântuirea, El a intrat în trupul nostru pământesc sută-la-sută. El a fost om sută-la-sută, a mâncat, a băut, a dormit, a fost obosit, a fost găsit ca om sută-la-sută. Din pricina noastră a fost răstignit pe crucea de pe Golgota, dar după înviere El a putut ca să spună: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”.

Dacă mă gândesc la faptul că noi după înviere vom fi identici cu El; Puteți s-o citiți în prima epistolă a lui Ioan, în 1 Ioan cap. 3, este scris foarte clar. Noi o subliniem încă o dată din pricina harului pe care ni l-a dăruit Dumnezeu: este har că am fost mântuiți, este har că Îl putem crede pe Dumnezeu, este har ca să nu ne opunem lui Dumnezeu sau să-I facem reproșuri. Noi primim tot ceea ce dorește El să ne spună.

Haideți să citim încă o dată aceste cuvinte minunate din 1 Ioan 3.1: „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. (De aceea) Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El*”. Haideți ca noi să nu căutăm o recunoaștere în lumea aceasta. Nimeni nu ne va înțelege și nimeni nu ne va accepta, ci doar Dumnezeu care ne-a cunoscut și ne-a ales, și noi L-am cunoscut pe El.

V. 2: „*Prea iubitorilor, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este*”. Spuneți „Amin”. Noi Îl vom vedea așa cum este. Aceasta este făgăduința, așa se va și întâmpla.

Dacă unii frați pretind că Domnul a venit deja și multe alte pretenții, noi spunem foarte clar că la revenirea Domnului: „*...întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas (în viață, vom fi transformați), vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel vom fi totdeauna cu Domnul*”.

Deoarece am fost traducătorul lor, îmi amintesc foarte bine de faptul cum frații au încercat să-și prezinte ideile lor, în special fratele din Virginia care a spus: „noi am fost răpiți, noi trăim deja în văzduh”. Însă tu și eu nu trăim în văzduh, noi trăim încă pe acest pământ. Există unii oameni care trăiesc în fanteziile lor. Noi trăim în realitatea dumnezeiască.

S-o mai subliniez încă o dată: harul este o realitate a lui Dumnezeu descoperită în viețile noastre. Dacă noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu, atunci El permite să cunoaștem calea Sa și să umblăm pe Calea Lui (la singular) cu Biserica Lui în acest timp prezent. Aceasta este Calea,

umblați pe ea! Am putea să citim din prorocul Ieremia și din alte locuri din Biblie. De fiecare dată dorim s-o spunem din nou: cine a găsit har înaintea lui Dumnezeu și crede într-un mod biblic în acest timp, acela crede ce este scris în Maleahi 4.5-6, crede ce este scris în Matei 17.11, și în Marcu 9.12, acela crede fiecare cuvânt a lui Dumnezeu. Cine nu poate să creadă fiecare cuvânt a lui Dumnezeu, acela nu poate să primească descoperirea Cuvântului Său. Dumnezeu poate să vorbească doar acelor oameni care Îl cred pe El și care-I sunt ascultători. Noi suntem mulțumitori. Domnul să îi ajute pe toți aceia care nu-L înțeleg pe Domnul nostru!

Doresc să citesc din 1 Ioan 5 de la v. 18: „*Știm că oricine este născut din Dumnezeu...*”. Despre acest cuvânt am vorbit deseori și poate o vom face din nou, în scris. În ambele limbi, fie în limba ebraică, fie în limba grecească, există un singur cuvânt pentru „zămislire” și pentru „naștere”. Dacă era vorba despre bărbat atunci trebuia să fie tradus „zămislire”, dacă era vorba despre femeie trebuia să se traducă „naștere”. Și era vorba despre copilul zămislit care trebuia ca să se nască. Și acum, fără să mai explic mai departe, citim încă o dată v. 18: „*Știm că oricine este născut (zămislit – limba germană) din Dumnezeu*”. [Uitați-vă în alte biblii din alte limbi]. Toate versetele biblice din Ioan sunt traduse fie într-un mod, fie în altul, fie „zămisliți din Dumnezeu”, fie „născuți din Dumnezeu”. Mai departe este scris: „...*nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el*”. Aceasta este dorința noastră, ca noi să fim găsiți în Domnul, în harul Său, în Cuvântul Său, astfel încât dușmanul să nu ne mai pârsască și să nu se atingă de noi.

Mai departe este scris în v. 19: „*Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău*”. Toată lumea zace în cel rău - și lumea religioasă, toți sunt în cel rău, multă religie și răstălmăciri proprii. Aici noi avem o dovadă că Dumnezeu se descoperă doar celor ce sunt ai Lui. Toată lumea zace în cel rău și este sub influența celui rău. Biserica Dumnezeului cel viu este sub influența dumnezeiască a Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu.

V. 20: „*Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*”. Este un lucru minunat dacă noi vedem plinătatea Cuvântului lui Dumnezeu și primim această plinătate în interiorul nostru.

Doresc să mai repet încă o dată: când Dumnezeu a dat Legea poporului Israel într-un mod exact „dacă faci cutare și cutare lucru ești

condamnat la moarte”. Puteți să recitiți totul. Dacă un bărbat are relații² împotriva firii cu un alt bărbat, atunci, conform Legii ei trebuie să fie pedepsiți cu moartea. Tot ce era contrar rânduiei lui Dumnezeu trebuia să fie judecat și pedepsit cu moartea. Dar, de fapt, Dumnezeu nu a vrut ca nici măcar unul să fie condamnat la moarte, ci El a dorit ca toți să respecte Cuvântul Său, să trăiască în rânduiala dumnezeiască, să nu deranjeze pe alții și nici ei să nu fie deranjați. Dumnezeu a vrut ca să existe o armonie sfântă, în creația Lui.

Care este situația cu Biserica? Dumnezeu dorește să existe o armonie sfântă în Biserica lui Isus Hristos și în timpul nostru prezent.

Astăzi noi fiecare dorim să ne găsim locul în Domnul nostru, astfel încât inimile să fie unite și toți să găsim odihna și pacea în Dumnezeu. Noi să-L iubim pe Domnul Dumnezeu nostru din toată inima noastră, să trăim Cuvântul Său, să ne iubim reciproc așa cum ne-a iubit El pe noi, să fim pregătiți să ne dăm chiar viața noastră pentru frații noștri. Dumnezeu să restituie această ordine și rânduială sfântă în Biserica Lui așa cum a fost la început. Atunci se va întâmpla ca Domnul să înarmeze Biserica Lui cu puterea de sus.

Hai-deți să fim cinstiți, nouă ne-a fost încredințat Cuvântul descoperit, chemarea afară, punerea la o parte, totul are loc. Dar acum, cum am văzut deja, Ierusalimul și Roma intră deja în ultima fază de tratative, atunci cât de aproape este răpirea? Prin harul lui Dumnezeu trebuie să ne găsim calea înapoi la Domnul, să ne găsim calea înapoi unul la celălalt, tot ceea ce deranjează printre noi să fie înlăturat și între noi să existe doar o armonie dumnezeiască astfel ca Domnul să poată veni ca să ne înarmeze cu puterea de sus. Așa a fost cu toți slujitorii lui Dumnezeu și așa este scris: „*căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic*”. Niciun apostol, niciun proroc nu a putut să facă ceva, el personal.

Chiar dacă ne gândim și la slujba minunată a fratelui Branham; el personal doar a crezut și, Dumnezeu a vindecat, Dumnezeu a salvat. Odată un bărbat i-a spus: „Tu susții că ești un vindecător”. Atunci fratele Branham i-a spus: „Un moment, așa ceva eu n-am făcut niciodată. Dar, dacă tu predici despre salvarea sufletului, atunci tu ești salvatorul? Sunt eu un vindecător dacă predic vindecarea? Isus Hristos este și Salvatorul și Vindecătorul!” Prin urmare noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru faptul că putem să rămânem

2 SODOMÍE - relații sexuale anormale între persoane de același sex

treji. Domnul nostru a zis: „*despărțiți de Mine, nu puteți face nimic*”, de aceea El să ne dăruiască harul Său.

Eu sunt convins de faptul că noi în scurt timp vom trăi niște lucruri mari cu Dumnezeu. El ne călăuzește și ne unește din toate popoarele, limbile și națiunile și, la sfârșit, El își va descoperi puterea și slava Lui. Va împlini chiar și ultimele făgăduințe, ca să ne încoroneze cu har și cu îndurare.

La sfârșitul vestirii ultimului mesaj, Biserica Mireasă va fi spălată în sângele Mielului. Acolo nu vor mai fi niște lucrări personale, ci va fi doar harul lui Dumnezeu. Eu laud harul minunat care m-a găsit pe mine, un păcătos. Totul este făcut prin harul lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeuul Atotputernic să binecuvânteze poporul Său în toate limbile, în toate națiunile și să ne dăruiască un timp al vizitei Sale îndurătoare. Cum am citit că la început a fost o rămășiță, și la sfârșit va fi doar o rămășiță, iar noi, prin harul lui Dumnezeu, putem face parte din rămășița aceasta.

Haideți ca astăzi să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru harul Său, pentru alegerea Lui, pentru tot ce ne-a dăruit El. Noi avem multe motive ca să-I mulțumim Dumnezeului nostru din toată inima noastră. Amin. Haideți să ne ridicăm. Cântăm cântarea „Așa cum sunt”.[...]

Să ne aplecăm capetele înaintea Dumnezeului cerurilor care ne-a vorbit. El este prezent și noi să răspundem la întrebarea: suntem de acord ca să-L credem pe El, care ne-a descoperit Cuvântul Lui proaspăt de la tronul Său?

Frați și surori, este o realitate că fiecare Cuvânt care este predicat, este descoperit fiecăruia în parte în timpul predicii, prin Duhul Sfânt. Nu este nevoie de un ajutor suplimentar, totul este desăvârșit în timpul vestirii, și prin vestire Dumnezeu ne vorbește fiecăruia personal. Noi nu ne opunem Lui, ci suntem de acord cu interiorul nostru cu tot ce a spus Dumnezeu.

Eu mă încred în Domnul că ceea ce a fost și este scris în Vechiul Testament, toate legile și poruncile - noi să înțelegem cu ce intenții bune - au fost scrise pentru poporul lui Dumnezeu. Dumnezeu a dorit ca toți să trăiască în armonie cu El și toți între ei aici pe pământ. Doar în legătură cu Dumnezeu avem posibilitatea ca și între noi să trăim în practică Cuvântul Său. Pentru acest scop ne-a dăruit Dumnezeu Cuvântul Său. Cum am și citit: „*dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit*”. Prin necredința și prin neascultarea lor s-au opus Cuvântului. Dar aceleora, care au crezut, Domnul li S-a descoperit. La fel este situația și astăzi - nu este de ajuns să citim

versetele biblice „Cine crede cum zice Scriptura”, ci noi cu adevărat să credem ce și cum spune Scriptura, și anume fiecare verset să-l lăsăm și să-l credem așa cum este scris. Acesta este harul cel mare pe care ni l-a dăruit Dumnezeu.

Eu pretind ca toți aceia care ascultă Cuvântul în timpul nostru prezent, să fie cu toții binecuvântați de Dumnezeu, să primească orientarea și descoperirea din partea Domnului Dumnezeu. Nu omul care vestește Cuvântul, ci Dumnezeu personal care descoperă Cuvântul și îi dă viață, El împlinește totul. Dumnezeu a folosit întotdeauna niște oameni ca să vestească Cuvântul Său. Astăzi se întâmplă și în mijlocul nostru și în toată lumea, că noi vestim Cuvântul lui Dumnezeu, planul lui Dumnezeu în toată plinătatea, într-un mod adevărat și cine are urechi va asculta ceea ce spune Duhul, Bisericilor.

Doar aceia care Îl cred și Îl urmează pe Domnul, au posibilitatea să fie de față când El se va arăta ca Mire ca să-i ia acasă pe ai Săi. Și despre aceasta noi am vorbit și am scris. Dacă este vorba despre Mireasă, atunci El vine ca Mire; dacă vine să se așeze pe tronul slavei și să adune toate popoarele în jurul Lui, atunci El vine ca Fiul omului; El vorbește ca Împărat acelora care intră în slava Lui.

Eu mă bucur de fiecare cuvânt a lui Dumnezeu, mă bucur de fiecare verset, mă bucur de tot ce este scris. Mulțumim cu toții lui Dumnezeu. O repet, mulțumim lui Dumnezeu, care ne-a dăruit harul Său și ne-a inclus în planul Său de mântuire și ne-a dăruit harul Său ca să putem crede așa cum spune Scriptura. Să recunoaștem Calea lui Dumnezeu și în special această ultimă parte a căii Sale cu Biserica. Acest fapt este un lucru deosebit, această Cale ne conduce la țintă.

Haideți să ne rugăm împreună și să credem că Dumnezeu își duce la bun sfârșit lucrarea Lui, în Biserica Sa, prin Cuvântul, Sângele și prin Duhul Său. Trei sunt care mărturisesc: Cuvântul, Duhul și Sângele. Noi, mulțumim Dumnezeului nostru și pentru această zi. Îl rugăm pe fratele Schmidt să se roage cu noi și noi ne rugăm împreună cu el la fel de tare.

[...]

O, Domn iubit, Te rugăm refă Tu rânduiala Ta în fiecare căsnicie, în fiecare familie, în fiecare biserică, restituie Tu din nou rânduiala dumnezeiască, prin harul Tău. Zidește Tu o Doamnă și binecuvântează, încoronează-ne pe toți cu harul, cu îndurarea și mila Ta.

Iubit Domn, noi ne-am adunat de aproape și de departe ca să ascultăm Cuvântul Tău, și noi am ascultat Cuvântul Tău. Noi ne supunem

Cuvântului Tău și Îți mulțumim pentru harul Tău și credincioșia Ta pe care ne-ai dăruit-o până acum. Îți mulțumim fiindcă Tu ne însoțești pe Calea Ta până când vom ajunge la țintă. Maranata! Vino, vino în curând, o, Isuse! Binecuvântează prin harul Tău cel mare. Binecuvântează pe toți din est și din vest, din toată Europa, în sud și în nord, binecuvântează pe toate continentele, binecuvântează pe frații și surorile noastre din British Columbia – Tu știi exact la cine mă gândesc.

Iubite Domn, binecuvântează în Edmonton și pretutindeni, Tu ești pretutindeni prezent. Noi Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău cel scump și sfânt. Doresc, de asemenea să-Ți mulțumesc pentru ceea ce ai făcut în ultima călătorie misionară, Tu ai deschis uși și inimi. Te rog ca Tu să împlinești Cuvântul Tău în toate țările de pe pământ, și anume Cuvântul să-și împlinească scopul pentru care l-ai trimis. Binecuvântează pe toți frații care poartă și vestesc același Cuvânt și fii Tu cu ei toți.

Noi Îți mulțumim pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău, pentru tot ceea ce ai făcut deja. Îți mulțumim fiindcă vei fi cu noi până când vom vedea împlinit totul ce am crezut. Ție, Dumnezeului Atotputernic îți aducem cinstea, lauda și proslăvirea.

Eu Îți mulțumesc fiindcă toți frații mei și toate surorile mele au unit Cuvântul auzit cu ascultarea de credință, și în acest mod ei sunt uniți și legați cu Tine. Și să se descopere și dragostea cea dintâi printre cei credincioși din timpul nostru prezent. În mesajul către prima biserică din Apocalipsa, Tu ai criticat faptul că credincioșii au părăsit dragostea dintâi, și în ultima scrisoare, de asemenea ai criticat că noi susținem că am fi bogați, și totuși suntem săraci și orbi. Așa am fost, noi o recunoaștem, dar prin harul Tău, Tu ne-ai dăruit vederea, Tu ai deschis ochii noștri duhovnicești și toată lumea pe care am lăsat-o în urma noastră a rămas sub influența celui rău și în întuneric. Noi Te-am urmat pe Tine și Tu ai zis: „*cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea (și vedea) lumina vieții*”.

Lăudat și slăvit să fii Tu, o Doamne. Cât de minunat este harul Tău! Cât de minunat este Cuvântul Tău! Cât de minunată este Calea Ta pe care Tu călăuzești poporul Tău! Ridică-Ți Fața Ta peste noi, dăruiește-ne pacea Ta și binecuvântarea Ta în Numele sfânt a lui Isus! Aleluia! Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună din nou „Amin”. Aleluia.

Toată lumea să o știe, că noi în acest loc, credem din toată inima noastră așa cum o spune Scriptura. Dacă surorile noastre au o cântare, le rog frumos să o cânte. Dacă mai sunt și alți frați și surori aici care doresc

să cânte o cântare să ne-o spuneți din timp, fiindcă aici este loc suficient pentru toți.

Noi ne bucurăm fiindcă ne putem aduna aici din multe popoare și din multe limbi, dar putem vesti Cuvântul doar într-o singură limbă, însă noi avem 12 traducători și ei traduc acest Cuvânt în limbile respective. În acest mod, noi cu toții suntem în aceeași corabie, am auzit același Cuvânt și suntem învățați și călăuziți de către Dumnezeu. Acesta este un cadou pe care eu l-am primit într-un mod mulțumitor, și anume, fără ca eu să contribui cu ceva, Dumnezeu ne-a dăruit totul. Această sală ne-a dăruit-o Dumnezeu, clădirile cu tot ce este în legătură ni le-a dăruit Dumnezeu. Aceste căi pe care Domnul le-a avut cu noi, El ni le-a dăruit, și acum avem și prioritatea că noi putem transmite în toată lumea, în 12 limbi și în limba germană. Este un har mare, un har deosebit. Câți ați fost binecuvântați? [Frații ridică mâinile] Amin. Amin. Ați ținut pasul cu vestirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Se cântă cântarea. [...] Amin. [...]

Cântăm ultima strofă din cântarea 28: „De noi fii slăvit, Domnul nostru iubit”. Amin. Amin.